

Lähtekää ulos hänestä **Hans G. Wassermann**

Ilm.18:4-5. ”Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: ’Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa’.”

Tämä kehoitus paeta Babylonista, on viimeinen Raamatussa tapaamamme suuri kutsu erottautumiseen maailmasta. Samanlainen kehoitus kohdistettiin aikanaan Aabrahamille. ”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan” (1 Moos. 12:1). Joidenkin mielestä on ehkä yllättävää, että Ilmestyskirjan lopun aikaan viittaava profetia voidaan ”nyt” pitää merkitykseltään niin tärkeänä. Joku pitää koko aihetta lähinnä mauttomana uskonnollisena sensaationa.

On tärkeä huomata, että teksti vie meidät aikaan vähän ennen onnettomuuden puhkeamista: ”Kun he sanovat: ”Nyt on rauha, ei hätää mitään”, silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, eivätkä he pääse pakoon” (1. Tess. 5:3). Väärä turvallisuuden tunne on tunnusmerkillistä lopun ajalle. Luultavasti juuri antikristillinen valhe luo tämän väärän rauhan ja turvallisuuden tunteen. Raamattu puhuu hämmästyttävän paljon lopun ajasta, ja siihen liittyvänä asiana on Antikristuksen, pedon, porton ja väärin profetiojen kuvaus saanut runsaasti tilaa. Raamatun kirjoittajat olivat erittäin inspiroituja kirjoittamaan viimeisestä maailman vallasta ja sen merkillisestä hallitsijasta.

Jo Daniel toivoi ”varmaa tietoa kaikista näistä asioista” (Dan. 7:16.). Kuten tiedämme, aiheella oli oma tärkeä sijansa apostolisessa julistuksessa. Me emme saa olla välinpitämättömiä aiheesta, jota käsitellään näin vakavasti sekä V:ssa että UT:ssa. Ilm. 13:9:n juhlalliset sanat, ”ja kenellä on korva, hän kuulkoon”, korostavat sanoman tärkeyttä. Kuinka ihminen voi välttyä joutumasta mukaan eksytykseen, ja kuinka hän saattaa kestää vainojen aikana, ellei ota vaarin Raamatun profetallisesta sanasta?

Jokaisella Raamatun profetialla on erityinen ajankohtainen sanomansa, jolloin siihen viittaavat merkit käyvät lukuisemmiksi tai täysin ilmeiseksi. Ennen Sodomian kaupungin hävittämistä Herran omia kehoitettiin lähtemään siitä, etteivät hekin hukkuisi kaupungin syntivelan tähden. Jeesus varoitti opetuslapsiaan aivan erityisellä lähtemismerkillä profetoidessaan tulevaa Jerusalemin hävitystä, Matt. 24:15-16. ”Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon - silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille.”

Näin tulee tapahtumaan myös ennen Babylonin kukistumista. Herran omien tulee lähteä Babylonista kahdestakin syystä: etteivät osallistuisi hänen synteihinsä ja etteivät hukkuisi Babylonin kanssa.

Ilmestyskirjan 17 ja 18 luku kertovat pedon ja suuren portto-Babylonin antikristillisestä liitosta, mikä alkuun näytti viittaavan seitsemälle kukkulalle rakennettuun Roomaan. Ilmestyskirjan kirjoittamisen aikaan yksikään toinen kaupunki maailmassa ei voinut kiistellä Rooman kanssa arvonimestä ”suuri”, ja sieltä oli lähtöisin melkein kaikki maailmassa vaikuttava paha. Mutta tämä suppea näköala antaa kuvan Roomasta ainoastaan tietynä ajankohtana ja ilmaisee vain lähtökohdan profetian varsinaiselle merkitykselle.

Profetiassahan puhutaan Babylonin edustamasta maailmallisuudesta, kaikesta siitä, mikä kietoo pauloihinsa, viettelee ihmisiä ja vetää heitä pois päin Jumalasta. Babylon on tällä tavalla nähtynä menneisyyttä, nykyhetkeä ja tulevaisuutta. Sen muoto muuttuu, mutta sen olemus pysyy ennallaan.

Johanneksen omana aikana kuvaa voitiin käyttää Roomasta. Mutta lopunajallisesti suuri portto Babylon, ”maan porttojen ja kauhistuksien äiti”, edustanee paljon enempää kuin muinaista historiallista Roomaa.

Useat Ilmestyskirjan selittäjät ovat sitä mieltä, että tämä ” portto” kuvaa paavillista Roomaa. Roomalaiskatolisessa kirkossa väärä vanhurskauttamisoppi, neitsyt Marian ja ehtoollisaineiden palvonnan kehitys sekä opetus paavin erehtymättömyydestä ovat muutamia esimerkkejä kansojen houkuttelemisesta oikeasta Jumalan palvonnasta taikauskoon, joka lopulta johtaa maailmallisuuteen. Jotkut selittäjät taas ovat omaksuneet kannan, että ”portto” tarkoittaa lopunajan luopio kirkkoa. Molemmat selitystavat ovat hyvin lähellä toisiaan. Selvää rajaa on vaikeaa vetää.

Kolmantena tulkintatapana on kattavampi yhteiskunnallinen näköala. Siinä porton (eli kirkossa olevien luopio kristittyjen) ja pedon toiminta laajenee koko maailmaa käsittäväksi vääräksi unionismiksi. Silloin maallistuneessa kirkossa oikean opin rinnalla sallitaan väärä oppi ja sekoitetaan sillä maallinen ja hengellinen (totuus ja valhe) toisiinsa. Luopio kristityillä (portolla) ja pedolla on siis lopunaikana sekä maailmassa että maallistuneessa kirkossa salainen antikristillinen vaikutuksensa ja tehtävänsä. Kokonaisuudessa ne muodostavat yhteiskunnallisen uskonnollisen kulttuurikeskuksen, jossa poliittista valtaa edustava Raamatun sanan vastainen ideologia määrää myös aikansa kirkon teologian ja moraalin. Suuri portto ja peto luovat Jumalan vastaisen antikristillisen perustan, jota ei voi kartalta osoittaa.

Eräs Raamatun kommentaari ilmaisee asian jokseenkin näin: Ei ole kysymys jostain arvoituksesta, jolla voidaan porton ja pedon salaisuus ratkaista nokkeluuden tai järkeilyn avulla vaan samanlaisesta salaisuudesta kuin on ”Kristuksen salaisuus”. Toisin sanoen kyseessä on asia, jonka avulla Jumala paljastaa sen omilleen. Porton salaisuus ei siis ole se, että jossakin on henkilö tai kaupunki tai valtio, jota hän esittää. Pikemminkin on kysymys porton syvimmän olemuksen salaisuudesta. Salaisuus on se, että hän — juuri sellaisena kuin hän tässä esiintyy — tuo ilmi todellisuuden, jonka me sitten voimme tunnistaa sekä historiasta että omasta ympäristöstämme.

Tämän monikasvoisen ja -nimisen nousevan mahdin symboli on nainen, jota nimitetään suureksi Babyloniksi, kaupungiksi, jossa kaikkien marttyyrien veri on vuodatettu. On siis kysymys maailman kaupungista, Saatanan valtakunnasta, Jumalaa vihaavasta yhteiskunnasta, jossa ihminen kuvittelee olevansa vallassa, mutta palvelee todellisuudessa suurta Babylonia, kauhistuksien äitiä.

Ilm. 17:4. Nainen antaa ihmisille juotavaksi maljasta, ”joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia”. Maljan sisältö viittaa niihin keinoihin, joita nainen käyttää valheen ja väärän opin välikappaleena. Monesta seikasta ilmenee, että tässä on kysymyksessä myös sukupuolinen saastaisuus ja hekuma. Ilmestyy muun muassa kuudennen käskyn vastainen henki, joka juottaa ihmiskunnalle epäsiiveellisuuden ja aviorikoksen viiniä ennen näkemättömissä määrin humalluttaen kaikki kansat tekemään sopimattomia. Ihmiskunta päihtyy, tulee mielettömäksi ja röyhkeäksi saadessaan luvan himojensa likaiseen ja estottomaan tyydyttämiseen. ”Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa” (Room. 1:24.).

Tänään se toteutuu kaikkien nähden. Avoliitot ja turmeltunut seksi ovat aikamme teema ja kirkonkin teema. ilmeisenä ”ajan merkinä”! Ruotsissa maailman ja valtiokirkon toiveiden ja odotusten täyttäjänä arkkipiispa K.G. Hammar ei löydä enää Raamatusta mitään perusteita sille, että homoseksuaalisuus olisi syntiä. Hammar ei näe myöskään mitään ongelmaa siinä, että homo-

seksuaaliset papit elävät parisuhteessa keskenään. Hänen mielestään Ruotsin kirkossa on yksimielisyys siitä, että pappi voi olla homoseksuaali.

Tämä tarkoittaa, että Ruotsin kirkko selittää luvalliseksi sen, minkä Jumalan sana kieltää. On vain ajan kysymys, kun tätä vaaditaan muiltakin kirkon jäseniltä sekä tulevilta pastoreilta samalla tavalla kuin nykyisin virkakysymyksen yhteydessä. Jo tänään pastoreiden on annettava lupaus kirkolle siitä, että he tästedes uskollisesti toimivat Jumalan sanaa, omatuntoaan ja vakaumustaan vastaan hyväksymällä naisetkin pastorin virkaan.

Apostoli Paavali opettaa 1. Kor. 14:34: ”Niin kuin on laita kaikissa pyhien seurakunnissa, naisten tulee olla vaiti seurakunnan kokouksissa. Heidän ei ole lupa puhua, vaan heidän on oltava kuuliaisia, niinkuin lakikin sanoo.” Kirkko siis vaatii nyt jäseniään tekemään synnin Pyhää Henkeä vastaan. (Frans Pieper: Dogmatiikka, s. 228.) Synti Pyhää Henkeä vastaan tehdään, milloin Pyhä Henki sisäisesti saa ihmisen vakuuttuneeksi jumalallisesta totuudesta, mutta ihminen sittenkin hylkää totuuden, jonka tuntoon on tullut, vieläpä lisäksi sitä pilkkaa. Syystä siis sanomme kuvatessamme syntiä Pyhää Henkeä vastaan, että se on Pyhän Hengen virkaan kohdistuva synti, toisin sanoen tahallista, päättäväistä ja itsepintaista asennetta Pyhän Hengen synnyttämää sisäistä vakaumusta vastaan.

Paavali jatkaa: ”Jos joku uskoo olevansa profeetta tai saaneensa muita Hengen lahjoja, hänen tulee tietää että tämä, mitä kirjoitan, on Herran käsky. Jos joku ei tätä tunnusta, Jumala ei tunnusta häntä.” (1. Kor. 14:37-38 luotettavimman tekstimuodon mukaan).

Jo Ilmestyskirjan 2. luvussa Tyatiran seurakunnalle osoitetussa kirjeessä, kompastumme Jumalan sanaa ja Pyhän Hengen työtä vastustavaan naisprofeettaan nimeltään Isebel. Isebel on ilmeisesti vertauskuvallinen peitenimi, jonka esikuva on Vanhassa testamentissa esiintyvä siidonilaisen kuninkaan tytär, joka johdatti puolisonsakin, Israelin kuninkaan Ahabin, palvelemaan epäjumala Baalia. Tyatiran Isebeliä voimme sanoa holtittoman naispappeuden ensihedelmäksi Uuden Testamentin puolella.

Hän oli nainen, joka puolsi kompromissia moraalittoman epäjumalanpalveluksen kanssa. Samoin kuin naispapit tänään ilman oikeata apostolista kutsua – opetti Isebel seurakuntaa Jumalan nimissä olematta Jumalan kutsuma. Hänen julistuksensa johti ihmiset harhaan. Isebelin opetuksessa oli ilmeisesti yhdistynyt jonkinlainen hurmahenkisyys ja seksuaalinen vapaus. Nykyäänkin nämä näyttävät kulkevan käsi kädessä.

Lähes 2000 vuotta sitten Vähä-Aasiassa apostoli Johannes näki Jeesuksen ilmestyksessä kulkevan seitsemän kultaisen kynttiläjalan keskellä tarkastamassa seurakuntansa hengellistä tilaa. Samoin hän tänään valvoo seurakuntaansa Sanallaan näyttäen sen erheet. Jeesus vihastui siitä, että Isebelin opetusta seurakunnassa suvaittiin. Seurakunnan olisi pitänyt sanoutua siitä kokonaan irti. Jeesus sanoi antaneensa Isebelille aikaa parannuksen tekoon, ”mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan”. Koska Isebel oli tuhlannut armonaikansa, hänen rangaistuksensa aika oli väistämättä tuleva. ”Katso, minä syöksen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syöksen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa; ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sydämet; ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan” (Ilm. 2:21-23) .

Ne, jotka ovat tehneet syntiä Isebelin kassa, saavat vielä viimeisen parannuksen mahdollisuuden.

Mitä ”Isebelin lapsilla” tässä tarkoitetaan? Usein ilmaus tarkoittaa saman hengen lapsia, ja siinä tapauksessa on puhe niistä, jotka harrastavat samoja asioita ja ovat yhtä paatuneita kuin heidän hengellinen äitinsä. Itse olen vakuuttunut, että tämä Jeesuksen varoitus seurakunnalle, ”jotka Isebelin kanssa tekevät huorin ja hänen lapsensa”, on juuri ilmeinen viittaus ja profeetallinen vastaus aikamme toteutuneeseen naispappeuteen. Se on myös suurelta osaltaan ollut vaikuttamassa kirkon raunioitumiseen.

Luther oli oikeassa sanoessaan: ”Minä nimittäin pelkään, että ajan mukana on tuleva fanaattisia ihmisiä, jotka taas tuovat kirkkoon moisia perkeleitä ja näin hämärtävät terveen opin ja kertakaikkiaan raunioittavat sen.”

Hengellisen ja yhteiskunnallisen rappion ruokkiessa toinen toisiaan on portoksi muuttunut kansankirkko ollut ihanteellinen sikiämis- ja lisääntymispaikka ”Isebelin perillisten synnyttämiseen ja kasvattamiseen”. Tämä rappio on ollut johtamassa kompromissijumalanpalveluksiin. Rappiosta todistavat aikamme kaikenkarvaiset eläimille suunnatut ja luontoakorostavat ulkoilmajumalanpalvelukset sekä kirkkoihin tullut teatteri, tanssi, shamanismi ja äiti-Jumalan avuksi huutaminen puhumattakaan jatkuvista skandaaleista siveettömyyden alueella.

Isebelin hengelliset lapset edustavat kirkossa sitä uutta postmodernia kristinuskontulkintaa, jossa kaikki Raamatun opit saavat uuden sisällön ja tulkinnan. Näin he hylkäävät mm. apostolisen virkajärjestyksen, joka on Jumalan luomisjärjestyksen mukainen. Herran apostoli Paavali sanoo selvästi: ”Mutta minä en salli, että nainen opettaa, enkä sitä, että hän hallitsee miestä” (1. Tim. 2:12.). Ne, jotka eivät sopeudu uuteen opintulkintaan, eivät myöskään sovi enää kirkon opetusvirkaan. Eli jos joku ei tunnusta Isebelin oppia, häntä ei tunnusta Isebelin kirkkokaan. Joku on sanonut osuvasti, että kansankirkon vääristyneessä pastorinvirassa on enää vain miesmäisiä naisia ja pastoriksi sopimattomia naismaisia miehiä.

Rohkeimmatkaan Raamatun sanaan perustuvat vetoamukset kirkolle väriä viranhaltijoiden toiminnan lakkauttamiseksi eivät ole johtaneet minkäänlaisiin konkreettisiin toimenpiteisiin heidän poistamiseksi. Päinvastoin he ovat saaneet vapaasti vahvistaa asemaansa kirkkokansan keskuudessa lumoamalla ihmiset suloisilla tarinoilla ja vapauttavilla mielipiteillään. Vanhassa testamentissa Isebel vietti kuningas Ahabin pois Jumalan yhteydestä. Uudessa testamentissa Isebel toimii lastensa kautta pettäen sillä valvomattoman kirkon. Synti ja maailma saavat nyt vapaasti vaikuttaa ja rehottaa kansan ja valtiokirkon piirissä. Tänäpäin jopa ei-kristilliset lehdet ja tiedotusvälineet ihmettelevät kirkon moraalista alennustilaa. Varmasti olisi syytä jokaisen paikallisen seurakunnan niinkuin kirkkoyhtymänkin vakavasti asettua tänäpäin tämän profeetallisen kuvastimen eteen kuuntelemaan, mitä Henki Sanassa seurakunnalle sanoo.

1. Tim. 4:1. ”Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja.” Kansana portoksi Raamatussa voi tulla vain Jumalan kansa eli vaimo ja seurakunta, joka on luopunut uskosta Jumalaan. Se on kirkko jonka kristillinen vaikutus maailmaan on lakannut, ja sen sijaan maailma on täyttänyt kirkon omalla vaikutuksellaan. Tämä on nähtävissä hyvin selvästi Ruotsin valtiokirkossa.

Koska portto pitää itseään kirkkona - vaikka se onkin langennut kirkko - ja siis esittää instituutiota, johon kuulumisen on monelle ihmiselle tärkeätä, toimii se tiennäyttäjänä. Kirkko määrittelee Jumalan sijasta mikä on oikein ja väärin. Aikaisemmin olivat normeja Jumalan käskyt. Nyt niitä sanelee uusi moraalinen eli moraalittomuus, jota antikristillinen henki tarjoaa uskonnollisena juomana.

Ilm.17:3:ssa ”Johannes näki naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.” Tämä kuva osoittaa, että kansoja ja kuninkaita vallinnut suuri portto on ennen paljaaksi riisumistaan ja tuhoutumistaan liittoutuneena Antikristuksen kanssa, jota peto kuvaa.

Tämä tarkoittaa myös sitä aikaa ja hetkeä, jolloin maan portoksi muuttunut epäsiiveellinen kirkko on antautunut antikristillisten henkivaltojen valtaan (Ilm. 17:5.). Nyt tehdään tietä Antikristukselle, mutta ei tajuta eikä pelätä sitä. On sorruttu seuraamaan portto-Babylonia, jonka antikristilliset opit ovat Saatanan mestarinnäyte. ”Tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala” (2. Tess. 2:4.). Antikristus riisuu kirkon alastomaksi sen perustehtävästä Jumalan sanan toimeenpanijana ja tiennäyttäjänä maailmassa.

Joitakin vuosia sitten ei kukaan olisi uskonut väittämään, että kirkon oma ääni näyttäisi tietä epäsiiveelliseen Jumalan pilkkaan. Mutta nyt se on tapahtunut. ”Se on ilmeinen ajan merkki.” Kirkollisella taholla ei vain suojella seksuaalista turmelusta, vaan sitä jopa vaaditaan kansalaisilta Jeesuksen rakkauden nimessä. Tällaista tapahtuu ensimmäisen kerran koko Jeesuksen Kristuksen seurakunnan historiassa. Järkyttävintä mitä koskaan on tapahtunut tällä alueella, tapahtui Ruotsissa Uppsalan tuomiokirkossa 19.9 -98.

Kirkossa esiteltiin Raamatun historiallista totuutta pilkkaava Elisabet Ohlssonin homoeroottinen valokuvasarja (Ecce Homo – katso ihmistä) . Siinä alastomat homomallit esittävät Jeesusta ja hänen ensimmäisiä opetuslapsiaan kuvaten heidät sukupuolisesti poikkeaviksi. Esitys tapahtui suurella diakuvakankaalla alttarin edessä kolme eri kertaa. 12000 sensaationälkäistä ihmistä näki kuvat. Arkkipiispa K.G. Hammar ja tuomiorovasti Tuulikki Koivunen-Bylund puolsivat näyttelyä useiden virkaveljiensä tukemina. Saavutettuun suosioon ja kristilliseen rakkauteen vedoten on valokuvasarjaa näytetty muillakin paikkakunnilla. Muunmuassa Jönköpingin kulttuurikeskuksessa ja Göteborgin Annedalskyrkanissa, jossa järjestettiin erityinen Ecce Homo -jumalanpalvelus homoseksuaaleille ja heidän kannattajilleen. Helsingin Kallion seurakunnan homoille ja lesboille suunnittelema messu kaatui vielä viiden seurakuntaneuvoston jäsenen vastalauseeseen.

Room. 1:28. ”Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia. (j. 32) Jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät.” Aikamme seksuaalinen holtittomuus ja moraalinen rappio muistuttaa pöyristyttävyydellään Sodomian kaupungin turmeltuneisuutta ja on siksi sellaisenaan meillekin kuin profeetallinen varoitus tulevasta äkillisestä tuhosta. Lootin varoitus omaisilleen juuri ennen tuhoa oli: "Nouskaa, lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra hävittää tämän kaupungin.”

Olemme tulleet käännekohtaan, maailmanhistorialliseen ratkaisun hetkeen. Portto-Babylonin olemassaolo ja vaikutus kirkkokansan keskuudessa on totta. Hän juottaa parhaillaan huoruuden juovuttavaa viiniä. Lopun ajan erityinen tuntomerkki on, että laittomuuden ihminen on ilmestynyt harhauttaen kirkot ja seurakunnat.

2. Tess. 2: 7-12. ”Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääräyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta

totuuteen voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan ovat mielistyneet vääryyteen.”

Olemme astumassa suuressa määrin langenneen kirkon kanssa laittomuuden aikaan. Portto-Babylon, jonka synnit tulevat ulottumaan taivaaseen asti, on alkanut hahmottua. Yhtä varmasti kuin portto-Babylon on jo todellisuutta, toteutuu myös se, mikä on sanottu portto-Babylonia kohtaavasta tuomiosta, sillä ”niinkuin Jumala sanoo, niin myös tapahtuu”. Sen tähden Jumala kehottaa: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa.” Pelkkä ulkonainen ero ei riitä. Lootin vaimo lähti Sodomasta, mutta Sodoma ei ollut päästänyt otettaan hänestä. Hänen sydämensä oli jäänyt turmeltuneeseen kaupunkiin. Saatamme kuulua seurakuntaan tai muuhun piiriin, joka vielä nimellisesti tunnustautuu kristityksi, mutta samalla hyväksyy synnin keskuudessaan. Jos emme vastusta konkreettisesti syntiä, niin peitämme sen, ja meihin soveltuu apostoli Paavalin sana: ”Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa” (Room. 1:18.).

Myös luopuneelle kirkolle maksettava jäsenvero on omakohtaista osallisuutta sen vääryyksiin ja samalla niiden lujittamista. Jos emme selvästi erottaudu Jumalan sanan vastaisesta kirkko- tai seurakuntayhteydestä, joudumme tahtomattamme langenneitten puolelle. ”Lähtekää ulos” tarkoittaa, että kautta linjan teemme selvän eron porton kanssa.

Varastetun tavaran kätkejä on yhtä syyllinen kuin varas. Jokainen, joka on ottanut todesta Jumalan kehotuksen, ”Lähtekää ulos”, osoittaa kuuluvansa Hänen kansaansa siten, että huolehtii myös toisten sieluista kehottaen heitä luopumaan portto-Babylonin kauhistuksista! ”Paetkaa, tuho uhkaa”, sanoo Herra. Joka on antanut Jumalan pelastaa itsensä kadotukselta, ei voi katsella sitä, että toiset tuhoutuvat. Hänen täytyy saada heidät käsittämään, missä hetkessä elämme, varoittaa ja kutsua, ettei tuomion päivä heitä yllättäisi.

Ymmärrämme, kuinka välttämätön meille on tämä Jumalan antama eskatologinen herätysshuuto, ”lähtekää ulos”. Ilman tätä selvää ilmoitusta tuskin uskaltaisimme asettua vastustamaan ajan henkeä ja maallistuneen porttokirkon olemusta, sillä meidän on asetettava melkein koko maailmaa vastaan. Vanhemmille, jotka tunnustavat selvästi olevansa uutta moraalia vastaan ja Kristuksen puolella, tämä voi merkitä lastensa rakkauden ja luottamuksen menettämistä. Lapset eivät halua olla erilaisia kuin toiset vaan he haluavat elää uuden moraalin mukaisesti.

Opettajat ja kasvattajat menettävät niiden kunnioituksen, joita johtamaan heidät on pantu; he joutuvat virkaveljiensäkin ivan ja pilkan kohteiksi. Meidän on ehkä valittava, haluammeko rakkautta ja suosiota lapsiltamme, virkaveljiltämme ja lähimmäisiltämme, jotka elävät ajan hengen mukaisesti, vai tahdommeko Jumalan suosion Kristuksessa.

Matt. 10:37-38. Jeesus sanoo: ”Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tytärtänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias.” Vapahtajan seuraaminen ja ristinsä ottaminen ei totisesti ole maallisten toiveiden toteuttamista ja täyttämistä langenneessa luopiokirkossa. Se ei myöskään ole hurskaalta vaikuttavaa kaiken kattavaa viisastelua siellä olevien ystävien kesken.

Jeesus odottaa todellisia opetuslapsia ja seuraajia, jotka ovat valmiita maksamaan kustannukset.

Joka tänään levittää kutsua, lähtekää ulos, saa osakseen halveksuntaa, jopa vihamielisyyttä. Tulevina aikoina ajan hengen tuoman uuden moraalin vastustaminen maksaa vielä enemmän, monille ehkä hengen. Nyt se merkitsee sitä, että suostumme lyötäviksi ja pilkattaviksi Jeesuksen seuraamisen tähden ja kuljemme hänen kanssaan häpeää kantaen. Näiden ihmisten kautta Hän saa kunnian osoittaa, että ne, jotka ovat valmiit kadottamaan elämänsä, löytävät sen.

Jeesus sanoo: ”Muistakaa Lootin vaimoa! Joka tahtoo tallettaa elämänsä itselleen, hän kadottaa sen; mutta joka sen kadottaa, pelastaa sen” (Luuk. 17:32-33). Vain ne, jotka luovuttavat kaiken Kristukselle, pääsevät kerran perille. Joka ei pysy loppuun asti uskollisena Jeesukselle ja hänen Sanalleen, on suuressa vaarassa päätyä porton jäseneksi. Suhde porttoon, oli se sitten hengellistä tai ruumiillista, tuhoaa Kristuksen ja hänen morsiamensa välisen suhteen.

1. Kor. 6:15-16. ”Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Pois se! Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: ”Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.” Vastakohtana portolle ja sen jäsenille nimitetään lopun ajan voittavaa seurakuntaa Karitsan morsiameksi, jonka erityistuntomerkinä on Jumalan käskyjen pitäminen ja Jeesuksen todistus.

Ilm. 12:11. ”He ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti.” Sellainen aikamme kristittyihin vetoava valistusurhoollisuus, että taistellaan ja kuollaan uskollisina kansankirkon tunnustusrintamassa, jota ei edes ole, on vain surkea todistus luopiokirkon jäsenten välinpitämättömyydestä Jumalan profeetalliseen ilmoitukseen Raamatussa. Se on pelkurimainen tapa kieltäytyä todellisen kirkon taistelurintamasta.

Apostoli Paavali sanoo: Room. 12:1-2. ”Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjestelmän jumalanpalveluksenne. Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä. ”

Samalla kun täällä maailmassa synty voittaa alaa ja Saatana raivoaa Jumalaa ja hänen omiaan vastaa, taivaat varustautuvat Herran tuloa varten. Jeesuksen kehoitus oikeaan kuulemiseen on oikea asenne Jumalan sanaa kohtaan: ”Isä, tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä.” Mitä se merkitsee? Meidän on annettava Hänelle kaikki kunnia ja seurattava Hänen käskyjään ja neuvojaan. Vain se, joka näin tekee, on oivaltanut oikein sanat: ”Lähtekää ulos siitä!” Kun tuomiot kerran käyvät yli maan, he voivat sydämessään sanoa: ”totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi” (Ilm. 16.7).